

да го доведе на сѣдѣ. Тя го намѣрила като си копаялъ грижливо новата дупка и го поканила да се яви на сѣдѣ прѣдѣ звѣроветѣ.

Било хубавъ есененъ день. Звѣроветѣ били събрани подѣ единъ столѣтенъ дѣбѣ и чакали съ нетѣрпение виновника. Най-послѣ пристигналъ и стражарѣтъ съ обвиняемия.

— Ти се обвинявашъ, че си намѣрилъ скрито имане, изревалъ мецанѣтъ. А споредѣ закона, това имане трѣбваше да се прѣдаде на полицията и отѣ тамѣ да получишѣ дѣла си. Защото ти си го скрилъ като крадецѣ, затова подлежишѣ на наказание.

— Наистина, отговорилъ скромно бурсукѣтъ, азѣ дия подѣ земята съкровище, но то не е нито злато, нито сребро, а съвършенство въ своя занаятъ — да ровя удобни дупки.

— Сега те уловихѣ въ лѣжа, сребролюбецо: